

lecsillapult a zaj, újból szólásra állott dr. Kellemen Béla, aki most már a második választókerület mandátuma betöltésének kérdésével foglalkozott. Ismeretes, hogy főispánná történt kinevezése után azonnal tárgyalta dr. Kószó Istvánnal, majd pedig dr. Becsey Károlylyal és dr. Szele Imrével. El akarta kerülni a személyi harcot, egyhangu választást akart előkészíteni. Fölajánlotta a mandátumot dr. Kószónak, (lelkes éljenzés) aki azonban elfoglaltságára és egyéb okokra való hivatkozással kitérő választ adott. Hogy mégis egyhangu választást biztosítson, már Gaál Gaszton, *Osizmadia* Endre vagy *Hoitsy* Pál fölléptetésére gondolt, de végül mégis csak sikerült rábírnai dr. Kószót a jelöltség elfogadására. (Fölkiáltások: Éljen Kószó!)

A főispán felszólalására dr. Kószó István a következő beszéddel válaszolt:

Tisztelt Polgártársaim!

Több mint 20 éve minden választás alkalmával felajánlotta nekem a szegedi II. kerület választó polgársága a jelöltséget. Ezen megtiszteltetés kedvesebb és drágább volt nekem mindig mint maga a képviselői mandátum. Arra mindig büszke voltam, hogy birtam a nép bizalmát, éreztem azon polgári szív melegét, melyben az enyémmel azonos vér kering és polgári származásomnál fogva testvéremnek tekinthetem Szeged város népét.

Ezen nép között akartam és akarok élni továbbra is. Ennek a népnek a lelkéből akarom élvezni a szeretet melegét és ennek a népnek akarom ajkáról hallani a köszönő szót, ha csekély erőmmel érdekében eredményesen tudok munkálkodni.

Pártelnöki husz éves munkálkodásommal iparkodtam szilárd alapon fejleszteni a függetlenségi és 48-as eszméket s azt tapasztaltam, hogy ezzel nagyobb szolgálatot tettem hazámnak és városomnak, mintha a törvényhozás házában tevékenykedtem volna. Azt hiszem, ez így is van, legalább annak a bizonyítására az a szeretet és ragaszkodás, melyet önöktől tapasztaltam és élvezek ma is, midőn a képviselői állás betöltésénél az én igénytelen személyemre gondoltak és bizalmukkal megtiszteltek.

Egyet nyugodt lelkiismerettel mondhatok magamról és működésemről. Mindig a béke barátja voltam, az ellenségeskedést gyűlöltem, a szeretetet az emberek között tápláltam és fejlesztettem, pártomat szélsőségekben kalandozni nem engedtem. Emiatt volt megtámogatásban részem, de én eltűrtem mindent és a jövő nehezen adott igazai, midőn most az Apponyi Albert vezetése alatti álló függetlenségi és 48-as párt a kormányfőtényezője.

Jelszavam: „a lassan, de biztosan!” haladás, ideálom a bölcs mérséklet, vágyam a béke és szeretet. Ezek betartása és érvényesítése mellett remélek egy jobb jövőt, egy önálló és békés munkában eredményesen működő szabad Magyarországot.

A gróf Apponyi Albert vezetése alatt álló függetlenségi és 48-as párt tagja vagyok. Ezen párt programját teszem magamévá, mert ebben látom folytatását annak a politikai programnak, melyet Kossuth Lajos teremtet meg és mely akkor nver teljes betetőzést, midőn az egyenlőség, barátság és testvériség jegyében megújódott Magyarország megszületik.

Ennek a Magyarországnak a bölcsője ringatásához ha önök azt parancsolják, készségesen megyek oda dajkának, de adják nekem szívükből utitársul azt a szeretetet, a melynek hangos szava alkalmas ébresztő dala leend a születendő Magyarországnak!

Ezután Tóth Gyula ügyvezető elnök vette át a jelölő értekezleten az elnökséget. Dr. Papp Róbert a függetlenségi párt másik iránylatának nevében bejelentette, hogy a Ká-

rolyi-párt egyhangu határozattal támogatja dr. Kószó István jelöltségét. A lendületes és tartalmas beszédet nagy tetszéssel fogadta az értekezlet.

Tóth Gyula elnök ezután hosszabb beszédben kihirdette az értekezlet egyhangu határozatát, amely szerint a második kerületi mandátumra dr. Kószó Istvánt jelölik.

A határozat kihirdetése után az értekezlet tagjai lelkes ünneplésben részesítették dr. Kószó Istvánt, aki könnyekig meghatva mondott köszönetet polgártársai bizalmáért és üdvözléséért. Működését mindenki ismeri, több mint husz esztendeje elnöke a függetlenségi pártnak, annak érdekeit mindig becsülettel szolgálta. Ideálja a bölcs mérséklet, vágya a béke és szeretet és a becsületes munka és megélhetés biztosítása.

Az értekezlet dr. Kószó felszólalásával déli fél egy órakor véget ért.

Beszélgessünk.

*

A fahonvéd: Mélységes szomorúság mondatja velem, hogy tulságosan is szét hull az a kéve, amit az itteni emberek alkotnak. Alig temettük el a virágjában elhunyt csodaszép asszonyt, egy bájosan szép öreg ur temetésére verődünk össze.

En: Csak korra volt öreg, érzésre, gondolkodásra a fiatalok közé tartozott az Ormódi Béla, mindannyiunk Béla bácsija.

A fahonvéd: Egyenes ember volt, nemcsak tartásra, járásra, hanem jellemileg is. Azok közé tartozott, akik nem rombolnak, de alkotnak és akiknek munkájuk nyomán áldás fakad.

En: Magyarányu kulturát csinált a homokon. Aranyat termelt a homokon.

A fahonvéd: Azt mondja, hogy kulturát csinált? Eddig azt hittem, hogy csupán csak a színházi direktorok csinálnak kulturát. Merthogy mindig azt hangoztatják, hogy ők végzik a kulturmunkát.

En: Néha végzik, néha meg kivégzik, már ahogy a sofa fordul és ahogy tudják és jónak látják. A kultura igazi munkásai nem hangoztatják végzett munkájukat, azok csak gyakorolják és fejlesztik a kulturát a köz javára.

A fahonvéd: No meg a maguk dicsőségére. Mert dicsőség az, ha gondolattal, tevékenységgel, kezdeményezéssel kijelölhetjük azokat az utakat, amelyeken a jóléthez, bőséghez lehet eljutni. Tílen utmutató volt az öreg ur is, aki a homokra építette maradványát.

En: Se címet, se rangot, se kitüntetést nem kapott érte, csak talán a jövődő halás elismerése lesz munkája bére.

A fahonvéd: A jól teljesített munka bérét a napokban megkapta egy itteni szívbéli uriaszony is, aki ugyancsak kivette a részét a sebesült, a beteg katonák ápolásából.

En: Megkésve ugyan, de megkapta. És ha áll az ősi diktum: jobb későn, mint soha, akkor talán még remélni lehet, hogy ha későn is, de megkapják azok is a megérdemelt elismerést, akik nem parádéból, szereplési viszketegségből végezték az ápolás, a jóttevés munkáját, hanem szívbéli érzésből és becsületből.

A fahonvéd: A becsület munkája becsületet érdemel. Eben volt ma része dr. Kószó Istvánnak is, akinek becsület volt az evangéliuma minden cselekedetében, minden törekvésében, minden megnyilatkozásában.

En: A népből sarjadzott és mondják, szegénynek született. Ugy tudom, nagy kincs volt a bölcsőjében elhelyezve az egyenesség, a tisztesség és a becsületesség ritka és drága köve. Ezzel indult világgá és aki eddig a nép fia volt, most a nép atyja lesz.

A fahonvéd: Valamelyik versnek egy sora így szól: Aki rossz anyának, rossz az feleségnek... Megfordítom a sort és azt mondom: aki jó volt a nép fiának, jó lesz az a nép atyjának is.

En: Fiu korában is atyja volt a népnek. Szószólója, buzdítója, jóra terelője, hitének erősítője, támogatója. Egész ember volt mindig, aki csak a fehérműjét váltogatta.

A fahonvéd: És az elve mellett kitartott hűen és mind a mellett, ami szép, ami jó és tisztességes.

En: Sokan vannak, akik az elvük mellett kitartanak, csak az a baj, hogy sokan úgy változtatják az elvüket, mint Matókné a mártást.

A fahonvéd: Kinek milyen a gusztusa és a belső világossága.

En: Vagy a megalkuvási képessége.

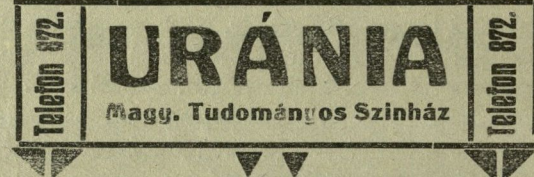
A fahonvéd: Ha pedig most valaki a kofákkal akar alkudni, az megbukott. Nagy urak azok, a zsirszedők képviselői.

En: Csinján kellene pedig a zsirral bántani, mert a Balogh szenátor a megmondhatója, hogy zsir már nem igen van.

A fahonvéd: A szegényeknek már régen nincsen, csak szívük van. Vajjon akiknek van, megnyilatkozik-e irántuk a szívük?

En: 'Aki nem ad szép szerével, az nem is érdemli meg, hogy adhasson. Csak ha tizedrésze adna annak, aki a háboru ideje alatt tulságosan kapott, vagy vett, a fejük sem fájna a szegényeknek, vagy akik az ügyes-bajos dolgaikkal foglalkoznak.

A fahonvéd: Foglalkozni kellene egyezzer már a zsugoriakkal is, akiknek csak a szemük nyílt ki, de a tárcájukkal együtt a szívük nem tud kinyitni...

Vasárnap július 15-én

a Kordisk Films Co. ajándékával

Nyílt tengeren

dráma 3 felvonásban.

A főszerepben: Robert Dinesen.

A lepersélt polgármester

Vígjáték 2 felvonásban

A főszerepben Erika Glässner.

Előadások délután 5, 7 és 9 órakor, vasárnap d. u. 3 órától. Jegyek délutáni 3 órától, vasárnap délután 2-től kezdve előválthatók.

Helyárak: Zsölve 1'20, I. hely 1.—, II. hely —80, III. —50 fillér

A Délmagyarország telefonjai

Szerkesztőség 305.
Kiadóhivatal 81.